

2) Czy samo w sobie naruszenie przez dany podmiot terminu wywozu posiadanego przez agencje interwencyjne alkoholu winnego, który został mu przyznany przez Komisję w ramach procedury przetargowej, stanowi uchybienie mogące spowodować wyrządzenie szkody w budżecie ogólnym Wspólnot lub też budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. (3)?

3) W zakresie dotyczącym ewentualnego zbiegu przepisów rozporządzenia przekrojowego Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. oraz rozporządzenia sektorowego Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r.:

— W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytanie 2, czy ma zastosowanie system zatrzymania zabezpieczenia w przypadku zwłoki w wywozie przewidziany w rozporządzeniu sektorowym Komisji z dnia 22 lutego 1995 r., z wyłączeniem jakiegokolwiek innego przewidzianego przez prawo Unii systemu środków czy kar administracyjnych? Czy też, przeciwnie, zastosowanie ma jedynie system środków i kar administracyjnych przewidziany w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r.? Czy też może w celu ustalenia środków i kar administracyjnych, jakie winny zostać zastosowane, należy uznać, że ma miejsce zbieg tych dwóch rozporządzeń z dnia 22 lutego 1995 r. i z dnia 18 grudnia 1995 r., a jeśli tak, to z jakiego rodzaju zbiegiem mamy do czynienia?

— W przypadku udzielenia przeczącej odpowiedzi na pytanie 2, czy przepisy rozporządzenia przekrojowego Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. zabraniają stosowania przewidzianego w art. 5 ust. 5 rozporządzenia sektorowego Komisji z dnia 22 lutego 1995 r. zatrzymania zabezpieczenia w przypadku zwłoki w wywozie ze względu na to, że to ustanawiający warunek oparty na istnieniu szkody finansowej po stronie Wspólnot rozporządzenie przekrojowe z dnia 18 grudnia 1995 r. stoi na przeszkodzie temu, aby środek lub kara przewidziane przez wcześniejsze lub późniejsze rozporządzenie sektorowe w dziedzinie rolnictwa miało zastosowanie w przypadku braku takiej szkody?

4) W przypadku, gdy, na podstawie odpowiedzi udzielonych na powyższe pytania należałoby uznać, że zatrzymanie zabezpieczenia stanowi karę mającą zastosowanie w przypadku przekroczenia przez wyłoniony w przetargu podmiot terminu wywozu, czy w celu obliczenia części kwoty zabezpieczenia, jaka winna być zatrzymana za naruszenie ustalonego dla przetargów nr 170/94 WE i nr 171/94 WE przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r. (ze zmianami) terminu wywozu należy zastosować wstecz, a jeśli tak, to na jakich zasadach, przepisy art. 91 ust. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/200 z dnia 25 lipca 2000 r. chociaż, po pierwsze, to ostatnie rozporządzenie nie zmieniło ani nie uchyliło wyraźnie przepisów art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 360/95 z dnia

22 lutego 1995 r. regulującego w szczególności te przetargi nr 170/94 WE i nr 171/94 WE, lecz jedynie przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 377/93 z dnia 12 lutego 1993 r. (4) ustanawiającego wspólny system prawny przetargów na destylowane alkohole posiadane przez agencje interwencyjne i odsyłającego w zakresie dotyczącym szczegółowych zasad znoszenia ustanowionych przez wyłonione w ramach przetargów podmioty zabezpieczeń wykonania do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. (5), które zostało wyraźnie uchylone w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r. oraz, po drugie, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 zostało przyjęte już po przeprowadzonej w 1999 r. reformie wspólnych rynków wina i zmienia ono w sposób istotny system przetargów oraz system ustanawianych w tych ramach zabezpieczeń zarówno w zakresie dotyczącym ich przedmiotu, jak i ich kwoty oraz, wreszcie, skreśla Brazylię z wykazu krajów trzecich w przypadku których, jeśli chodzi o wyłączne wykorzystanie w sektorze paliwowym, dozwolony jest wywóz przyznanego w drodze przetargu alkoholu?

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r. otwierające procedurę przetargu ograniczonego na wywóz alkoholu winnego posiadanego przez agencje interwencyjne (Dz.U. L 41, s. 14)
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. L 194, s. 45)
- (3) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1)
- (4) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 377/93 z dnia 12 lutego 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady zbywania alkoholu uzyskiwanego w wyniku działań destylacyjnych określonych w art. 35, 36 i 39 rozporządzenia nr 822/87 i będącego w posiadaniu agencji interwencyjnych (Dz.U. 43, s. 6)
- (5) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 205, s. 5)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 grudnia 2011 r. — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) przeciwko Société Vinifrance SA

(Sprawa C-670/11)

(2012/C 89/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*

Strona pozwana: *Société Vinifrance SA*

Pytania prejudycjalne

- 1) W sytuacji, w której okazuje się, że producent, który otrzymał pomoc wspólnotową przyznawaną w odniesieniu do składowania zagęszczonych moszczów gronowych w zamian za zawarcie z krajową agencją interwencyjną umowy składowania, nabył od fikcyjnej lub nieistniejącej spółki moszcze, których zagęszczenie zlecił przed składowaniem, czy podmiot ten może zostać uznany za będącego „właścicielem” tych zagęszczonych moszczów gronowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1059/83 z dnia 29 kwietnia 1983 r. ⁽¹⁾? Czy art. 17 tego rozporządzenia ma zastosowanie w sytuacji, gdy ta zawarta z krajową agencją interwencyjną umowa składowania jest dotknięta szczególnie poważną nieprawidłowością, uwzględniając w szczególności okoliczność, że spółka, która zawarła umowę, nie może być uznana za właściciela składowanych produktów?
- 2) W sytuacji, gdy rozporządzenie sektorowe takie jak rozporządzenie Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. ⁽²⁾ ustanawia wspólnotowy program pomocy nie przewidując w jego ramach kar w przypadku uchybienia przewidzianym w nim przepisom, czy znajduje zastosowanie rozporządzenie Rady (EWG) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. ⁽³⁾, jeśli doszłoby do takiego uchybienia?
- 3) W sytuacji, gdy podmiot gospodarczy dopuścił się uchybienia obowiązkom określonym we wspólnotowym rozporządzeniu sektorowym takim jak rozporządzenie nr 1059/83 i nie spełnił określonych w nim warunków objęcia przewidzianą w nim pomocą wspólnotową, a to rozporządzenie sektorowe przewiduje, tak jak ma to miejsce w przypadku art. 17 ww. rozporządzenia, system środków i kar administracyjnych, czy system ten znajduje zastosowanie z wyłączeniem wszelkich innych przewidzianych przez prawo Unii Europejskiej systemów, nawet jeśli dane uchybienie narusza interesy finansowe Unii Europejskiej? Czy też, przeciwnie, przewidziany w rozporządzeniu nr 2988/95 system środków i kar administracyjnych jest jedynym, którym ma zastosowanie w przypadku takiego uchybienia? Czy też może znajdują zastosowanie oba te rozporządzenia?
- 4) Jeśli znajdują zastosowanie oba te rozporządzenia: sektorowe i rozporządzenie nr 2988/95, jak należy łącznie stosować ich przepisy w celu ustalenia, jakie środki i kary administracyjne należy zastosować?
- 5) W sytuacji, gdy podmiot gospodarczy dopuścił się wielokrotnych uchybień prawa Unii, a niektóre z nich wchodzą w zakres zastosowania przewidzianego w rozporządzeniu sektorowym systemu środków i kar administracyjnych,

podczas gdy inne z nich stanowią nieprawidłowości w rozumieniu rozporządzenia nr 2988/95, czy zastosowanie znajduje jedynie to ostatnie rozporządzenie?

- ⁽¹⁾ Rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1059/83 z dnia 29 kwietnia 1983 r. w sprawie umów składowania wina stołowego, moszczu gronowego, zagęszczonego moszczu gronowego i rektyfikowanego zagęszczonego moszczu gronowego (Dz.U. L 116, s. 77)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 822/87 z dnia 16 marca 1987 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina (Dz.U. L 84, s. 1)
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 grudnia 2011 r. — *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*, dawniej *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)* przeciwko *Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes*

(Sprawa C-671/11)

(2012/C 89/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnoszący skargę kasacyjną: *Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)*, dawniej *Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)*

Druga strona postępowania: *Société anonyme d'intérêt collectif agricole Unanimes*

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób państwo członkowskie może skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 2 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej ⁽¹⁾, dotyczącej rozszerzenia okresów objętych kontrolą „na okresy (...) poprzedzające lub następujące po okresie 12-miesięcznym”, biorąc pod uwagę, po pierwsze, potrzebę ochrony interesów finansowych Wspólnoty i, po drugie, zasadę pewności prawa i konieczność wykluczenia sytuacji, w której organy kontrolne dysponowałyby nieokreślonymi kompetencjami?